

بسم الله الرحمن الرحيم

موضوع نشست: نقش والدین در اصلاح رفتار کودکان!

جلسه دوم: ۶ آذرماه ۱۴۰۰

تنبیه بدنی جنبه هایی از رشد را متوقف می کند. مثلاً رشد تفکر منطقی متوقف می شود و ادامه پیدا نمی کند.

شبانه روز ۲۴ ساعت است. ۳ تا ۸ ساعت! ۸ ساعت برای آموزش است و تمام فعالیت های درسی باید در این ۸ ساعت تمام شود. ۸ ساعت خواب و ۸ ساعت بعدی اوقات فراغت است. بچه ی شما برای تحصیل آفریده نشده! باید زندگی کنه! هدف ۸ ساعت اوقات فراغت: بهداشت روانی کودک! صحبت کردن با والدین- یادگیری سواد رسانه- یادگیری سواد مالی- پارک رفتن- ورزش و ...

اهداف تکلیف:

۱. تعمیق مطالب آموخته شده- استفاده از مطالب در زندگی روزمره

۲. تثبیت مطالب

۳. مهارت جوئی- تقویت سرعت در به کارگیری مطالب آموخته شده

مثال: من نمیتونم تکلیف ریاضیم رو انجام بدم.

باز خورد اشتباه: تو میتونی!

باز خورد صحیح: میخوای باهم بشینیم حل کنیم؟ یکیش رو من حل میکنم، یکیش رو تو حل کن.

بعد از اینکه حل شد؛ چه حسی داری از اینکه حلش کردی؟

در باز خورد باید کودک ما متوجه بشه که تصمیم گیرنده و مسئول کارش، خودش است. باید عواقب انتخابش رو ببینه تا متوجه تصمیم درست بشه. بعضی پدر و مادرها برای اینکه اون عواقب رو بچه ها نبینند، به زور در کار آنها دخالت می کنند. هدف ما از رشد، همه ی جنبه های رشد، نه فقط بخش درسی و تحصیلی. مثلاً در بعد عاطفی، آیا کودک شما میتونه احساساتش رو تشخیص بده و بیان کنه؟

آیا ما به عنوان پدر و مادر واقعا میخواهیم بچه مون رشد کنه؟ یا دنبال این هستیم که رفتاری که ما دوست داریم رو انجام بده؟

مثال: کودک شما بی حوصلست.

باز خورد اشتباه: برو به صورتت آب بزن سرحال میشی!

باز خورد صحیح: به نظرم امروز بی حوصله ای! من میتونم کمکی بهت بکنم؟

من به کودکم راه حل نمیدم! او خودش باید راه حل رو پیدا کنه. من فقط کنارش هستم!

مثال: این درسها به چه دردی میخوره آخه؟ چرا باید اینارو بخونیم؟

اون نمیخواد بهش راهکار بدید، فقط لازم داره درک بشه!

باز خورد اشتباه: باید بخونی!

باز خورد صحیح: فکر میکنم از این درس خوشتم نمیداد! خیلی سخته آدم درسی رو بخونه که دوستش نداره! به نظرت

چیکار میتونیم بکنیم که این درسی که دوست نداری برات لذت بخش شه؟

در جلسه قبل گفتیم که ۳ نوع رفتار داریم. بیشترین توجه باید در فضای بدون مشکل باشه، نه فقط در زمان بحران!

مثال: کودک من مشغول کاردستی درست کردنه.

باز خورد صحیح: انگار داری هواپیما درست میکنی! درست حدس زدم؟ چی شد که تصمیم گرفتی هواپیما درست کنی؟

هواپیما جنگیه یا مسافری؟

۴ مدل باز خورد:

۱. بی تفاوت رد میشیم و باز خوردی نمیدیم.

۲. باز خورد منفی: چرا این کار رو کردی؟ مگه بهت نگفته بودم این کار رو نکن؟

۳. باز خورد مثبت: اطلاعات مفیدی که لازم داره رو با سوال های مختلف در اختیارش میداریم.

۴. هدایت مجدد: اگه جایی از کارش ایراد داره، باید باز خوردی بدیم که باعث بشه به اون قسمت بیشتر توجه کنه.

باز خورد باید باعث بشه تا کودک درباره ی کارش فکر کنه!

وقتی بحران نداریم، زمان آموزشه؛ نه در بحران. مثلا در یک شرایط آرام همینجوری نشستیم، میگی: میدونی اگه کسی

با دستای کثیف غذا بخوره، ممکنه چه اتفاقی برایش بیوفته؟ این سوال اینجا کار میکنه. اما وقتی داره با دستای کثیف

غذا میخوره (بحران)، هرچقدر بگیم اثر نمیکنه چون اون تو مود دفاعیه.

ما باید طبیعی با کودکمون برخورد کنیم. اگه فقط از یه جمله استفاده کنیم، تا شروع کنیم میگه میدونم ماما چی

میخواد بگه!

مثال: شما تو آشپزخونه مشغولید. می آید بیرون و میبینید که فرزندتون از پنجره خم شده. واکنش شما چیه؟

باز خورد اشتباه: داری چیکار میکنی؟ چندبار بگم دولا نشو؟ اگه بیوفتی پایین چی؟

باز خورد صحیح: مامانی یه لحظه میای؟ بعد از اینکه اومد؛ فکر میکنی اگه دولا بشی، چه خطری وجود داشته باشه؟ اگه

خدای نکرده اتفاقی برات بیوفته، چه احساسی خواهی داشت؟ ماما چه احساسی خواهد داشت؟

اینجا کودک شما حتی متوجه تاثیر احساسی رفتارش بر دیگران هم میشه! این کودک وقتی به او بگویند که گناهان ما

باعث ناراحتی امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) می شود، درک می کند و نمیگوید مشکل خودشه که ناراحت

میشه!

